

Yoshikazu Yoshihara

YOSHIKAZU YOSHIHARA

1967-2018

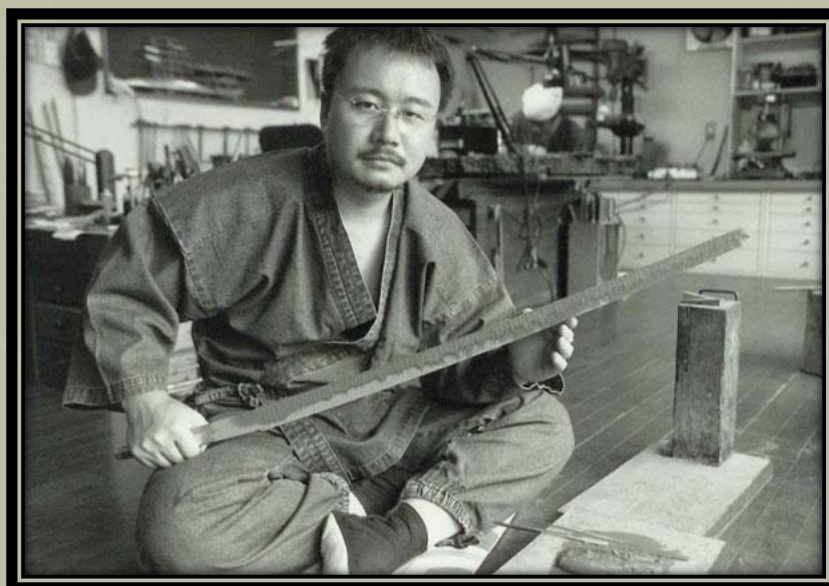
Yoshikazu Yoshihara 2018 elején, 51 évesen hunyt el. *Yoshindo Yoshihara* fia és a család 4. generációs kardkovácsa volt.

„Először akkor találkoztunk *Yoshindo*-val és *Joshikazu*-val, amikor *Yoshikazu* körülbelül 13 vagy 14 éves lehetett. Amikor meglátogattuk *Yoshindo* otthonát, gyakran láttunk apró *Kogatana*-kat a ház körül mindenütt. Jól kovácsoltak és jó formájúak voltak, tiszta *Hamon* vonallal, és aláírással: „*Yoshikazu*”. Azonban egyiket sem csiszolták vagy szerelték fel. Erről kérdeztük *Yoshindo*-t, aki azt mondta, hogy semmit sem tud róluk. Nyilvánvalóan *Yoshikazu* megtanulta egyedül elkészíteni őket azáltal, hogy figyelte *Yoshindo* és tanítványai munkáját, és hétvégenként saját *Kogatana*-kat készített. Lenyűgöző kezdet volt ez egy kardkovács számára”.

Kogatana. (A kép csak illusztráció.)

Yoshikazu egy nagyon elismert kardkovács családban született, és soha nem gondolt arra, hogy bármi más csináljon, mint kardkovácsolást. *Yoshikazu* hivatalosan *Yoshindo* tanítványa lett, amikor elvégezte a középiskolát. Azonnal elkezdett dolgozni *Yoshindo*-val, és 5 év után engedéllyel rendelkező kardkovács lett. Ezután kezdett benevezni az „Új kardok” „*Shin Saku Meito Ten*” éves versenyére, 2003-ban pedig 36 évesen *Mukansa* lett. Japánban a modern kézművesek kardokat neveznek be az „Új kardok” évenkénti versenyére. A legjobb kovácsok díjat vagy kitüntetést, vagy megtisztelő elismerést kapnak. Ha egy kézműves többször megnyeri a versenyt, vagy ismételten nagyon magas helyre kerül, megkapja a „*Mukansa*” címet, ami nagyjából annyit jelent, hogy „aki átment”. Ez azt jelenti, hogy munkáját ezeken a versenyeken már nem bírálják el vagy pontozzák, hanem csak a versenyeken jelenik meg. *Yoshikazu* nagyon jól teljesített az éves versenyeken, és ő lett a legfiatalabb ember, aki valaha elnyerte a *Mukansa* címet.

Yoshindo kedvenc kardstílusa a *Bizen* stílus volt, ezért munkáinak nagy része *Bizen* stílusban készült. *Yoshikazu* követte *Yoshindo*-t, és ugyanabban a stílusban dolgozott, így munkájának nagy része *Bizen Osafune* stílusban, néha pedig *Bizen Ichimonji* stílusban készült.

Yoshikazu azonban nem gondolta, hogy a múltbéli kardkészítő iskolák bármelyike különös hatással lenne a modern kovácsokra, mivel a legtöbb modern kovács sokféle régi kardot tanulmányoz, és nem csak egy iskola vagy kovács munkáját.

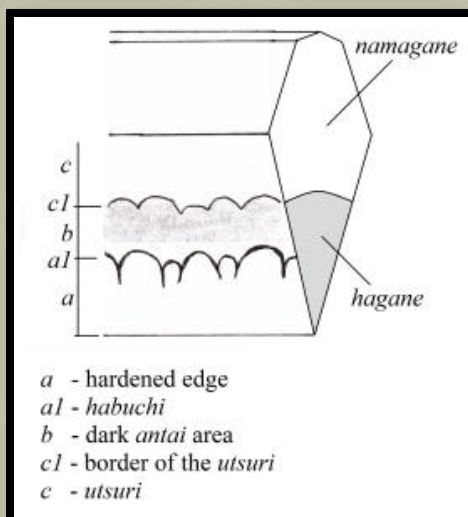
A kardokról való beszélgetések során *Yoshikazu* elmondta, hogy a három elem, az alak, a *Hamon* és a *Jigane* egyaránt fontos. Úgy gondolta, hogy mindhárom elem megfelelő egyensúlyára van szükség a japán kard funkcionalitásához és szépségéhez. Ha ezek bármelyik eleme hiányzik, nem lehetne jó kardot előállítani.

Yoshikazu kardkészítési stílusa nagyon közel áll *Yoshindo* stílusához. Amikor valaki azt kérdezte *Yoshindo*-tól, hogyan lehetne megkülönböztetni *Joshikazu* és az Ő munkáját, azt mondta, hogy ezt néha nehéz megtenni. Mivel együtt dolgoztak, ugyanazt az acélt készítették és használták, így a *Jigane*-jük és a *Jihada*-juk nagyon hasonló volt.

Munkájuk során hasonló formákat használtak, így nem volt könnyű azonosítani az eredeti készítőt csak az alak alapján.

Mindketten gyakran alkalmaztak *Choji midare* mintát munkájuk során, de kissé eltérő *Choji* mintákat alkalmaztak. Következésképpen munkájuk fő megkülönböztető eleme a *Hamon* hullámok mintája, mérete, távolsága és csoportosítása volt. Ennek ellenére néha nagyon nehéz volt eldönteni, ki készített egy adott kardot, mivel munkájuk során a *Hamon* minősége mindig nagyon jó volt. Az imént említett részleteken kívül *Yoshikazu* pengéi figyelemre méltóak voltak, mert kardjai nagyon gyakran tartalmaztak tiszta *Utsuri*-kat. Az *Utsuri*-k különböző formájúak lehetnek, mint például: egyenes *Utsuri*, *Midare utsuri* és *Shirake utsuri*. Az *Utsuri* gyakran nagyon tiszta és erős.

Yoshikazu aktív volt a tanításban és vizsgáztatta is az új kardkovácsokat. Minden évben az *NBTHK* kardkészítő műhelyeiben tanított. Ezeket a műhelyfoglalkozásokat a Japánból érkező új hallgatók számára tartották, a *Tatara* épületben *Shimane*-ben (majd később az *Osafune* Kardmúzeumban) lévő kovácműhelynél tartották. Ezenkívül *Yoshikazu* minden évben a Kulturális Minisztérium (vagy a „*Bunka-Cho*”) egyik bírása volt, aki figyelte, ahogy a hallgatók nyers *Tamahagane*-ből *Tanto*-t készítenek az *Osafune* Kardmúzeumban. A diákoknak körülbelül egy hetük volt erre, és ha a bírák jóváhagyják erőfeszítéseiket, a hallgatók letették a szükséges vizsgákat, és ezután megkaphatták kardkovács engedélyüket.

Tokiói üzletükben *Yoshindo* és *Yoshikazu* egyszerre 5 tanoncot vagy hallgatót foglalkoztatott. Ezeket a tanoncokat mind *Yoshindo*, mind *Yoshikazu* hallgatóinak tekintették, és üzletükben a közelmúltban öt engedéllyel rendelkező kardkovács került ki.

Yoshikazu-nak nagyon komoly hobbijai is voltak. Középiskolától kezdve autórajongó volt, egy Corvette, egy Pantera és egy Mercedes Benzes tulajdonosa volt. Sokat dolgozott az autóival, de később nagyon komolyan foglalkozott a vitorlázással is. Tulajdonában volt még egy 43 láb hosszú vitorlás, amely Tokió-öbölben volt, nem túl messze *Yoshindo* otthonától, szinte minden hétvégén vitorlázott, és versenyeken is részt vett.

Yoshikazu-t felesége *Nobue* és fia, *Akira* élte túl. *Akira* most 18 éves, jövő áprilisban érettségizik, és az elmúlt nyáron már dolgozni kezdett *Yoshindo*-val és tanítványaival az üzletben. 5 évre lesz szükség ahhoz, hogy megszerezhesse kardkovács engedélyét, és remélhetőleg ő lesz az 5. generációs kardkovács a *Yoshihara* családban.

